

munale Anliggender, og som har den største Iver og Interesse derfor, vil have den bedste og frieste Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjældende, og vil have det bedste Middel til at fremme de communale Anliggender. Dersom Magistraten er dygtigere og mere energisk end Borgerrepræsentationen, vil den bedre være istand til at drage den med sig, end dersom de sidde i 2 forskellige Forsamlinger, og dersom der er mere Iver, mere Indsigt og mere Interesse for de communale Anliggender hos Borgerrepræsentationen, end hos Magistraten, saa vil Borgerrepræsentationen lettere føre Magistraten med sig, naar de sidde sammen i een Forsamling. Det Samme gjælder aabenbart om Overpræsidenten; det er netop, for at de gode Kræfter, hvor de ere, enten det skeer ad directe eller indirecte Veie, kunne komme til at virke med Frihed, at Communalbestyrelsen bør være samlet i een Forsamling; dersom man deler den i to, splitter man Kræfterne ad, man slider en stor Deel af dem op paa de Forsinkelser, der ere uundgaaelig forbundne dermed. Kjedsommelighed og Træthed kunne meget let afløse Iver og Energie, og det er ikke den mindste Noes for den nuværende Borgerrepræsentation — jeg tager ikke i Betænkning at sige det her — at den tiltrods for den uhyre trættende og slæbende Forretningsgang, der har været i Communalbestyrelsen, har bevaret den Interesse for Communens Anliggender, som den har gjort. Med dette Exempel for Die troer jeg ogsaa, man kan lade Forholdene udvikle sig i Overeensstemmelse med de Forslag, der her ere stillede.

Glabn: Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til, hvad der er yttret af min ærede Collega i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation (Kaysler). Jeg troer med ham, at der er vundet Saameget ved Antagelsen af det foreliggende Lovforslag, at det bliver i høi Grad betænkeligt at skyde det bort, for muligvis engang i Fremtiden at opnaae Noget, der kunde være bedre. Vi have ikke Fremtiden i vor Haand, men Gæt af To maa skee, enten beholde vi den nuværende ærede Indenrigsminister, eller ogsaa faae vi en anden. Beholde

vi ham, er det ikke sandsynligt; at han i noget Væsentligt forandrer sine Anskuelser, og dersom vi faae en Anden, er jeg meget bange for, at det Lovudkast, der da vil blive forelagt, hvis der overhovedet bliver forelagt noget, langtsaa vil blive saa godt, som det nuværende. Jeg vil derfor bede Thinget at stemme derfor.

Sjæbning: Jeg troer, at det er ganske ligegyldigt, hvorledes vi stemme; thi det egentlige communale Liv rykker ikke et Skridt frem. Efterat vi have hængt paa Benene af de ærede Borgermestere de ulønnede Raadmænd, have vi lagt en hindrende Vægt i Bøggistaalen istedet for den, vi have taget bort. Et æret Medlem har meent, at Regeringens Forslag vilde medføre, at den skriftlige Behandling af Sagerne skulde blive mindre vidtløftig; men det vil ikke blive Tilfældet, den vil kun blive forandret, idet Sagerne ville komme til at gaae fra det ene Departement til det andet. Vi maae lægge Mærke til, at den skriftlige Behandlingsmaade af Sagerne er saa tilvandt og saa fast indgroet, at vi have seet Exempler paa, at der er ført Correspondance imellem to Ministre, som vare forenede i een Person, han skrev til sig selv, og behandlede Sagen pro & contra. Den Correspondance, som allerede finder Sted angaaende communale Anliggender, vil altsaa ikke blive mindre, end hidtil, den vil tværtimod blive forøget med en Correspondance mellem den ausculterende, ubetalte Raadmand, der gjerne vil gjælde for Noget, og den betalte Borgermester, som ikke paa nogen Maade vil taale, at han skal gjælde for Noget. Det Sikreste og Nyttigste, vi kunne gjøre ved dette Lovforslag, er at følge den ærede Ordfører, thi derved vinder vi en af to Ting, enten den Nødvendighed, at Loven, for at blive til, kommer til at indeholde et Element, der tvinger til en fornyet Udvikling, idet den efter min Overbeviisning ikke kan bestaae med dette Element, men dog heller ikke er ganske fortast, idet den indeholder Tvang til at tage Sagen fat paany, eller ogsaa vil det have den Virkning, at den ikke kommer til at gaae igjennem, og saa ere vi nærmere ved en brugbar Communalbestyrelse for Kjøbenhavn, end vi vilde